

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 сант.

Директор А. ЈОВАНОВИЋ

БРОЈ 10 сант.

СРБИЈА и ГРЧКА

II. Садашњост и будућност

Ми смо ономад донели у изводу једну изјаву г. Пашића о односима између Србије и Грчке, дату уреднику листа »Ес-перрија“ у Лондону. У њој је г. Пашић казао да се неће упуштати у испитивање прошлости. Он је то учинио из разлога што је хтео да уштеди Грчкој прекор, који јој мора учинити сваки Србин, кад говори о најближој прошлости српско-грчких односа.

Ни данас држање Грчке према Србији није савезничко. Ми се истина још увек апострофирамо као савезници, али већ само недонпуштање преноса српске војске преко грчке територије показује да је тај израз само успомена на скору прошлост.

Наравно, кад велимо да држање Грчке према нама нема карактер савезничких односа, тиме не мислимо да кажемо да је то држање непријатељско. На против! И грчки народ и грчке власти су указале Србијама од дана, кад су се нашли на њезиној територији, небројено услуга, много пута срдачну пажњу, па чак учинили много што шта, што носи чисто савезнички карактер. Управо, да није отворено питање о сарадњи Грчке оружаном силом на ослобођењу Србије од непријатеља, онда бисмо и данас мирно могли да кажемо Грчкој: »била си и остала си наша савезница“.

Ту лежи критеријум за квалификацију наших односа са Грчком: хоће ли поћи с нама заједно против Бугара или не. Догод остане при данашњем стању, дотле нам није савезница. Мисли ли Грчка да промени своје држање пре но што почне офанзива Источне Војске?? Питање, на које ми не умемо да дамо поуздан одговор.

У место тога ми ћемо радо констатовати извесна факта, која могу пружити основицу за размисљање и нагађање.

У правом и истинском грчком јавном мишљењу није се до данас чула ниједна непријатељска реч против Србије. Чак и они органи грчког јавног мишљења, који су против сваке услуге Србији, говоре са сажалењем о Ср-

бији; само са мотивацијом, да смо ми сами криви за своју несрећу.

Један велики део грчке штампе показује толико нежности, љубави и оданости Србији, да се ни од рођенога брата не може ништа више да очекује.

Тако исто велики број политичара грчких, — наравно да су ту пре свега чланови либералне странке без изузетка — исповеда јавно дужност Грчке, да се одмах придружи српској војсци и пође против Бугара. Кад пишемо ове редове, у нашој се средини налази један од најугледнијих државника грчких, г. Софулис, бивши генерални гувернер грчке Македоније и један од стубова либералне странке. Он је јуче учинио једну изјаву нашем колеги уреднику »Интер-дант«-а, која је у себи резимирала гледиште грчког народа на српско-грчки однос.

»Српско-грчки савез је највећа тековина Грчке од како постоји као независна држава. Пропасти Србије би била један опасан удар за Грчку. Пренос српских трупа преко грчке територије је наша дужност заснована на уговору о савезу. Без обзира на данашњу политику Грчке међусобне симпатије везују и данас оба народа. Ми саосећамо братски и срдачно са Србима у њиховој променљивој судбини. Ми их пратимо нашим најбољим жељама и верујемо у васкрснуће Србије. Не може да пропадне народ, који херојски уме да гине и који, побеђен, принуђава свет на дивљење, као што је случај са српским народом.«

Нема Србина, кога ове речи неће тронути до дубине душе.

Кад бисмо ми узели слободу да будемо тумач српских осећања према Грчкој, онда бисмо послали грчком народу овај поздрав:

Мека и добра српска душа, која од другог балканског рата гаји чисту, никаквим задњим мислима непомућену, на многобројним заједничким потребама и осећајима засновану и заједнички проливиеном крвљу освештану љубав према Грцима, може брзо да заборави не пораз српског оружја, јер је оно понова васкрсло; већ своје тегобе при повлачењу кроз Албанију.

Србин је готов још увек да братски и нежно загрли Грца, баи онако, како су се грлили и мртви и живи српски и грчки војници половином јуна 1913. год. код Ђевђелије. Србин воли још и данас грчки народ, али га не може и даље волети, ако буде без свога грчког ратног друга пошао на Ђевђелију. На Вардару смо се братимили, на Вардару да се опет нађемо, ако треба да останемо браћа.

Данас Србин не тражи од свога ратног друга да њих двоје сами ратују против Бугара и њихових савезника. За тај циљ има Србин нове савезнике, савезнике, с којима живи и мре. Ослобођење Србије не зависи више од јачине српско-грчког оружја, јер оно није више само.

Сад ћемо се на Вардару братимити са моћним, силним, добрим и племенитим савезницима. Ко се буде нашао с нама, томе остајемо заточници док буде и једног Србина.

Ко тамо не буде, тај нам није оно, што нам је онај, који буде био тамо. Тако треба и тако мора да буде.

Србин је пружио понова Грчку своју пријатељску руку и чекаће на његову све до команде »напред!« Српска је десна рука већ у нежним и моћним рукама српских савезника; лева је — она крај срца — још слободна. И њу има ко да стигне, ако то грчки брат не буде хтео да учини.

А не учини ли, онда збогом, све једне летње ноћи!

ЈУРИЈА ОКО ПРЕСТОЛА

IV.

Хоца Фаџоли из Бабије — иначе у политичкој борби у Албанији познатији раденик био је прва жртва мучког убиства бугарских плаћених агената. Он је платио што је на једном збору албанских првака у Елбасану рекао: »Спас Албаније не лежи у избору владаоца. Можемо имати Муслиманина, па да прођемо као Турецка; нека нам се поврати Вид, па ће проћи и он и ми, као што смо пролазили до сада; изаберемо ли бугарског принца имали би у томе странцу много опаснијег непријатеља — него ли што смо у Виду имали.«

Преко Вида је Аустрија гледала да прогута Албанију, а преко Кирилато би Бугарска учинила. По, ја рачунам да је све ово прављење рачња, а зец у шуми. Нека се прво реши рат па ћемо лако за владаоца. Једина је моја жеља да нико не буде мо компаније с Бугарском. Ми нисмо желели ни Србе да имамо, који је најплеменитији и најхрабрији народ и од кога нисмо никада имали наштаја, било на образ породични, било на имаовину појединаца, где смо могли без страха веру и језик исповедати и народне обичаје примењивати. А шта би било да којом неером Бугари овладају овим крајем. Доста нам је што смо то при њиховом пролазу и за ово кратко време њиховог боравка видели.«

Садржина овога говора Фаџолина достављена нам је из аутентичног извора. Бугари су убили и Хаки беја

из Черменике, који је такође огорчену опозицију противу њих био повео. И он, као и Фаџола мучки су убијени. Покушано је убиство и над Сабри бејом из Подградца, али ту нису успели. Овај последњи требао је да плати главом због тога, што је начелнику округа охридског јавно одрекао да ће Арнаути предати оружје из подградског среза и што му је исто тако без икаква страха доста оштрим речима критиковао управу, говорећи да је бугарски режим плачке, убиства и доповлака. Са Сабри бејом сложили су се сви прваци из тога краја и отуд Бугари сада држе тамо много већу војску, него ли што су мислили, јер не крију своју бојазан да ће једног дана бити протерани. Узалуд су сва средства употребљавали да придобију за своју ствар Ислам бега Клисуру и Хасан бега из Елбасана.

Ова два интелигентна и збиља честита и паметна арнаутска борца нису дали ни да им се примакну а камо ли да их употребе за своју сврху. Тврди се, да је Ислам бег поверенику Бојацијеву рекао: Бугари су нам проповедали пријатељство и братство док нам нису дошли у суседство. Управо: Бугарима смо ми требали и служили као средство противу Срба, на које се немамо разлога жалити. Где су обећања Бугара и Бугарске да они желе моћну и независну Албанију. На шта смо заједно радили, агитовали и проповедали? Сам факат што је Бугарска почела агитацију д

на престо албански доведе принца Кирила — открива праву намеру Бугарске, коју није тешко прозрети. Пи један исправан и интелигентан син Албаније неће је у томе помоћи, јер се зна шта би нас и Албанију снашло у случају да Бугарска успе у својој пропаганди. Још горе су Бугари прошли у Дебарску Малесију и Голом Брду где су наишли на људе Есад пашине, који нису дали ни реч да се о томе поведе, а камо ли на обећања.

Преговори вођени са Ахмед Мухтаром имали су успеха што ће се доцније видети. Ахмеду је потребан новац и он је до њега дошао, благодарећи посредовању свога старог пријатеља Ирфан бега — чији је иначе ортак у трговини ове врсте увек био. Из изложеног читаоцу је јасно: да је кандидација принца Кирила савршено пропала и да се је његов „башта“ и сувише брзо затрчао над га се је мислио тако брзо отрести; да су Бугари са својом пропагандом у Албанији за увек свршили и да је њиховој будућној пријатељској или политичкој вези ударен глогов колац, што се фактима утврђује. У осталом наш народ није бадава рекао: у лажи је плитко дно, а Арнаути су се овом приликом, бар у њиховим односима према Бугарима уверили у истинитост ове народне изреке.

Б—

Преглед грчке штампе

О „Кирик“ ту Венизелу!

Венизелосов „Гласник“!

Тако уторником вичу солунски гамџи, као што њихови париски другови викаху Рошфоров „Ентрансижан“! И они знају да је „Кирик“ Венизелосов лични орган; не читају га, дабогме, и не знају да и сам Венизелос пише у њему.

„Кирик“ је службени орган грчке либералне или венизелистичке странке. Почео је излазити пре два месеца, а излази један пут недељно; досад је изашло осам бројева, или још боље свежака. Јер не само по величини, по великом формату, него и по природи уређивања личи пре на какав часопис. У њему се озбиљно, начелно, мало опширно, и стилем више научним, расправљају питања политичка и економска са гледишта принципа грчке либералне странке. Уз то, наводе се често и поверљиви документи дипломатски, чији се преписи чувају у личној архиви г. Венизелосовој.

Све ово, недељно очекивање његове појаве; достојанствено, академско расправљање питања; свест да у њему пише Венизелос; очекивање објаве неког дипломатског документа или тајне; извесан нарочити начин изражавања, извесна тежина и као нека тајанственост у стилу, — све то чини да се „Кирик“ очекује с нестрпљењем и одсецимо реч! као с неком побожношћу: реч Кирик, збиља, значи и Проводник. „Кирик“ је најозбиљнији данашњи грчки лист; то је управо пророчиште грчког јавног мишљења, а г. Венизелос његов пророк. Говори

ретко, али дубоко: Он је као што вели Пушкин у „Борису Годунову“, он је као оно велико звоно на црквама које звони само у најсвечанијим приликама.

* * *

За нас је од особите важности писање „Кирика“ о питањима спољашње политике. У њему, као у осталом у свима венизелистичким органима, сви они међу нама који су несимпати налазе стално извесно охрабрављење и један јак утисак да сви мостови нису још прекинути...

И наши наводи из „Кирика“ односе се увек на данашњу политику. „Кирик“ је на пример неколико пута писао о потреби демобилизације грчке војске; са финансијског и економског гледишта, то је чи то унутрашње грчко питање. Али се за одржавање мобилног стања наводе разлози спољашње природе. Ево како они изгледају по „Кирику“.

„Јутарње владне новине, које су узеле да одговоре на наш чланак о овековечењу опште мобилизације, препоручују г. Венизелосу да поради да Енглези и Французи оду из Солуна, па да се дигне општа мобилизација. И додају да фењери престоници не би били довољни да на њима буду повешани сви протавници Венизелосови. Ако по одласку Англо Француза и престанку опасности од бугарско-немачког унада не би престала

и бугарска мобилизација а за њом, логички, и грчка која је превентивна, те би се тако доказало да данашње тешкоће због мобилизације долазе поради глупости данашње политике а не поради позива Енглеза и Француза у Солун.

Што се г. Венизелоса тиче, вероватно је да неће послушати препоруку владиних новина. Не само стога што не мисли да би његове препоруке могле имати какав утицај на планове Енглеза и Француза чији је остатак у Солуну везан за тако велике интересе, него због тога што не само не жали што су они у Солуну него што, на против, ово њихово бивање сматра као једину наду да се сиречи претерано увећавање Бугарске и према томе да се спасе и грчка Македонија. Довољно нам је само признање да би противници г. Венизелоса заслуживали вешала ако се по случајном одласку Англо-Француза не би омета растурила бугарска мобилизација а за њом и грчка која је превентивна. Јер само глупаци могу веровати да би се Бугарска демобилисала пре свршетка рата и пре потписивања бар прелиминара за мир, или да би јој њене савезнице Аустрија и Немачка допустиле такву демобилизацију пре свршетка рата.“ („Кирик“, бр. 7. од 17. априла).

Пол-Луј.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Пуковник М. Васић.

Из Атине јављају, да је пуковник г. Милош Васић у петак пошао у Солун.

Српска влада и Народна Скупштина.

У недостатку аутентичних обавештења грчки листови доносе најконтраверсније вести о будућем седишту српске владе и о предстојећем сазиву Народне Скупштине. Јуче су атински листови јавили, да ће влада доћи у Солун и ту сазвати Народну Скупштину.

Према нашим извештајима влада остаје на Крфу а у питању сазива Народне Скупштине није се догодила никаква промена.

Инспекција избеглица.

Из Француске јављају да је г. Д. Николић, начел. округа ново-пазарског обишао сва места у Г. Алпима где се налазе српске избеглице.

Очајно стање у Маџарској.

Начин на који се у Аустроугарској припрема војска за последњу офанзиву, бацио је маџарско становништво у крајње очајање. Војне власти су позвале све људе рођене од шестесте год. и доцније, људе који су већ десет пута за време рата оглашени за неспособне од разних комисија за неспособне, да се и по једанаести пут подвргну лекарском прегледу. У исто

време траже велики број паса које ће војска употребити за помоћне патроле. Један пештански лист вели да је то почетак увођења опште војне обавезе за све животиње пошто је са људима већ иначе свршено.

Једна нетачна вест.

Солунски листови јављају: да у Битољу данас излазе два листа један на немачком а други на српском језику (Битољска пошта). Наравно да за ово Бугари нису способни.

Грчка народна скупштина.

Пошто је мџиштарски савет извршио извесне измене у буџету за 1916. годину то ће се грчка скупштина састати тек половином маја месеца.

Унутрашњи грчки зајам.

И ако су још у току јучерањег дана постојале несугласице између владе и банака о гарантијама које се имају дати последњима инак се сматра да је синоћ у министарству спољних послова потписан уговор о зајму од сто милиона драхми.

Почетак свршетка.

Из Рима а и из Швајцарске стижу већ неколико дана вести да се Немачка и Аустрија спремају да предузму офанзиву на руском и италијанском фронту, да би се рат привео крају. Главна нападна тачка Аустријанаца биће западни сектор Тријента а нападаће се демонстративно Брешица и Милано. Два нова крпуса доведена су на тријентски фронт а тешка артиље-

рија биће упућена на сектор Горде.

Према Русији извршиће маршал Хинденбург напад са сува и мора.

Немачка и Аустрија мисле да могу да ударе и нешто да постигну са децом и старцима што нису могли да ураде са војском првог реда пре две године.

Неколико сличица из Српске Македоније.

Бугари су из села Букова код Битоља одвели најлепшу девојку и данас још трага нема. — Из Лајпцига су дошли немачки трговци и купили сав опиајум и све коже од питомих и дивљих животиња. — Трећи кајзеров син је посетио Битољ. — Француске школе у Битољу претворене су у болнице.

Кирије у Солуну.

Грчка општина је дала под кирију Енглезима зграду у којој се налазе нахочад. Годишња кирија износи 225.000, а уговор је закључен на шест месеци. Цела кућа не вреди сто хиљада динара. Нисмо могли да сазнамо шта ће бити са досадашњим обитељима те куће; али на сваки начин да се неће наћи по други пут у животу на улици.

Штрајк у Атини.

Пошто је повећана цена хлеба у Атини са пет делта то су атински пекари поново отпочели рад. Истог је дана букнуо општи штрајк келнера у Атини због недовољне награде.

БЕСЕДА

— Коју је на Ђурђев дан ове године говорио у цркви Св. Саве у Солуну игуман Методије Ж. Миловановић. —

Драга браћо,

„Сва велика дела, која су имала да препоруде народе, тражила су и велике жртве.“

Најубедљивије примере за ову освештену истину пружају нам, минули дани страдање сина Божјег, страдања свих мученика, које наша света црква прославља, као и страдања св. Великомученика Ђорђа, кога данас прослављамо.

Да се спасе човечанство од греха, проклетства и вечне смрти, да позна правога Бога и Божанску науку, која му донашаше слободу, једнакост, љубав и наду, требао је син Божији да пострада и да буде на крсту распет; требало је стотинама хиљада мученика да страдају и најгрознијом смрћу да умиру, међу којима је и св. Ђорђе, један од великомученика.

Свети Ђорђе био је војвода једног великог и силног царства, у ком су Хришћани страшно гоњени и мучени. Он је имао да ужива сва блага свога времена, која му донашаше његов високи положај; али, он је та блага презрео и устао у одбрану светих и стина спасоносне науке божанске. За то су га метали на тешке муке, у процеп и кврге; метали су на груди тешко камење; метали га на точак, из кога су вирили шилци дугачких клинаца, окретали га све дотле, док му клинци нису сво тело испарали, па му после и главу одсекли. И после стотинама хиљада таквих мученика обасјаше човечанство узвишене и свете истине спа-

соносне науке божанске.

Па кад се божанска наука, коју је син Божји лично проповедао, искупљује тако великим и тешким жртвама; зар би онда смели да помислимо ми, да би се наши народни идеали могли данас остварити без ових великих жртава, које подноси наша мила отаџбина, које подносе мила деца њена.

Не браћо. »Сва велика дела траже и велике жртве.«

Сетите се само огромних жртава које је наш народ поднео од Косова »за крст часни и слободу златну,« огромне жртве, које је у два устанка, под великим вождом Карађорђем и Милошешем, за ослобођење мале кнежевине Србије, кад се у збеговима црера кора гуцала и место хлеба јела. А колике је жртве поднео за ослобођење и независност, кад се три године лила драгоцену крв нашег народа, само за 4 нова округа.

Ослобођење и уједињење целокупног, раскомаданог и потлаченог Српства, далеко су веће дело, веће од свих досадашњих, за које је народ српски потоцима драгоцене крви пролио.

Ово је животна питање наше без кога Србину нема опстанка, међу непријатељима, којима је једина тежња, да Србина збришу са лица земље, да га више нема. Ослобођење и уједињење целокупног Српства врхунац су наших, за нас светих, народних народних идеала. Кад се ти идеали остваре; онда има да наступи, не само осигуран опстанак; него напредан, миран, срећан и задовољан живот. — За велико, за нас свето дело, то, стоји данас, на крсту разапета наша мила отаџбина; за њега се наша храбра војска бори; за њега се пагимо ми, и наши мили и драги, у поробљеној отаџбини нашој. — Зар није сад за све нас јасно, да нико не треба да тражи узроке наших великих жртава, наших патњи и невоља, ни у чијим кривицама, ни у чему другом; него једино, у величини задатка који морамо, ради среће своје да извршимо. Зар нам није јасно, да сва велика дела траже велике жртве.

За то мида браћо, нека се у прима нашим, ни за тренутак један, не гаси пламени жар љубави оне, онако сјајно манифестовано на Куманову и Брегалници, Церу, Космају и Авали, према светим идеалима и задацима нашим, према поробљеној отаџбини нашој, према нашим милим и драгим, који сузним очима погледају овамо, очекујући нас, да им донесемо слободу. Овде је истина и један задатак више; али, са нама су сада, велики, силни и моћни наши савезници; са њима је сада, њихова многобројна војска њихова огромна ратна спрема; њихова обилата помоћ, њихова жарка, родитељска и братска љубав, према јуначном и патничком народу српском.

Нека су срца наша вазда испуњена слогом и љубављу међусобном, љубављу братском; јер »слогом и мале ствари расту, а неслогом и велике пропадају.«

Нека су срца наша вазда испуњена тврдом вером и надом у Бога, јер је Бог »крпост и сила« свих потлачених.

па му се од срца молимо, да нам да, снаге, и моћи, — да нас очедичи, за нове подвиге, које удружени са нашим моћним савезницима, имамо да поднесемо.

Само тако радећи дочекаћемо тај срећан тренутак, да видимо ослобођену отаџбину нашу, да видимо остварење народне идеале наше; да видимо целокупно Српство ослобођено и уједињено у Круни Његовог Величанства Краља Србије Петра I.

Живео Краљ Петар I и Његов светли Дом!

Живео престолонаследник Александар!

Живела наша храбра војска!
Амин.

Последње вести

Солун, 1. маја.

Јуче је на нашем фронту владала потпуна тишина.

Рим, 30. априла.

Италијанске трупе су заузеле обалу Кирјанејкс. Ово је учињено у намери да се уништи једна база непријатељских подводних бродова и да се онемогући даље снабдевање побуњеника у унутрашњости.

Рим, 30. априла.

Приликом регрутације младића од 17 и 18 год. у Трсту, избили су нереди и пало је много мртвих.

Атина, 30. априла.

Руси стално напредују у правцу Багдада.

Беч, 30. априла.

Аустриског посланика у Телхерану убили су Турци.

Атина, 30. априла.

У Немачкој се отвара министарство Исхране. — Из Петрограда јављају, да је 3000 аустријских заробљеника изјавило жељу, да се сматрају као талијански поданици. — Кајзер лично моли папу и Шпанију за посредовање за мир. Папа је већ отпочео преговоре у Паризу. Исто је тако тражена интервенција Сев. Америке. — Белмиска влада спремна поту за Сев. Америку, у којој ће протестовати, што Немачка узима у војску белмијске поданике и сивача и излаз из земље. — Посланик Милер објашњава опадање немачког извоза оскудицом у сировинама и додаје, да ће Немачка после рата тражити сировине као ратну штету.

Лион, 30. априла.

Шарлотенбуршки општински одбор одржао је једну седницу на којој је константовано, да меса готово никако више нема. На примедбу једног одборника, да сви друштвени редови подједнако пате од оскудице у меду довикнуо је социјалиста: није истина! На то је устао председник — милионар — и изјавио: »Моја кућа није видела меса већ две недеље.

Париз, 30. априла.

Немачка активност на Вердену приметно опада; Французи постижу ма-

ле успехе. На левој обали Мезе је бомбардовање немачко ослабело. У току 30. априла Французи су одбили један немачки јуриш на положаје западно од коте 304. На падинама Мртвог Човека пронао је такође један немачки бајонетски јуриш.

Париз 30. априла.

Руски коминике јавља, да су Немци понова отпочели офанзиву на руском фронту и веома јако бомбардују извесне тачке.

Дани чезнућа

— песме ван Отаџбине —

—:—
VII.

Ено, једног срећног оца!
Благо њему — ох, у чему?
У загрљај синчић хита:
Мала, слаба рука вита
Око тате већ се свила;
А мени се суза слила —
Суза чежње, суза тежње...

Ох, а моје чедо мило,
Некад свеже, хитро, чило;
Распакана срца мека,
На ком ћошку можда чека —
И дрхтавом руком тражи,
Да му ко год глад ублажи.
Сиротанце милост проси,
А у срцу боде носи....

* * *

РАЗНЕ ВЕСТИ

— Из Амстердама јављају да су немачке трупе концентрисане око Вилне почеле да једу гавране. Како тих тиша има тушта и тама на Балканском полуострву и како се оне пазе у листи контрабанде, то би Солуњани могли да направе лепе паре извозећи тај нови артикал светске трговине из Грчке у Централне државе.

— Једна Америкачка чије се пољско имање налази у источној Француској и које штити један француски цук већ годину дана, упутила је команданту тога пука једно писмо изјавивши: да ће сваком француском војнику који је био од почетка рата и који буде у будуће похваљен у дневној заповести дати сто франака награде.

— Из Петрограда јављају да ће овогодишња руска жетва по обилности промашати сва очекивања.

— Седмог маја почиње општи штрајк железничара у Шпанији.

— Заробљени енглески генерал Таумпенд упућен је са целим својим штабом из Багдада у Цариград.

— Бивши немачки конзул у Солуну Валтер изјавио је »Берлин локал. Анцајгеру« да су се француске власти приликом његовог хапшења у Солуну држале ритерски.

— Између Северне Америке и Мексика утврђен је споразум о заједничком хватању одметника које Немци једнако траже.

— Јављају из Берлина да се кајзер вратио у Потсдам и да је оболео нервно услед силних губитака на Вердену.

— Министар председник Бријан саопштио је француским новинарима да је у договору са индустријским предузећима у Француској утврдио начин за знатно појачање оружја и муниције.

СПИСАК

Српских ђачких група у Француској

VIII група у »Collège de Libourne« Libourne (Gironde)

Шеф групе г. Панта Аранђеловић, професор тргов. школе.

Јован Ристић, син Љубинка деловоје из Бабушнице, Братислав Жувић, син Растка учитеља из Битоља, Владан и Дамњан Жувић синови Милана монополског писара из Битоља, Александар Јовановић син Јована учитеља из Зајечара, Милутин Лапчевић син Станка учитеља из Битоља, Иван Стевановић син Михаила пензионера из Зајечара, Драгомир Ивановић, син Спасоја пенз. из Зајечара, Трифун Јовановић, син Гаје трг. из Подгорице, Милан Сотировић син † Наума земљ. из Прилепа, Светислав и Драгољуб Божовић, синови Стевана адвоката из Београда, Никола Првенчић, син Петра поштара из Сјенице, Анастас и Богољуб Милошевић, синови Максима трговца из Битоља, Петар Трифунчић, син Гаје трговца из Г. Милановца, Бранимир Милосављевић, син Милосава председ. из Краљева, Градимир Ристић, син Станоја учитеља из Зајечара, Никола Раденковић, син Илије писара из Вел. Бањице, Никола Ачковић, син Тала бакалина из Прилепа, Коста Цапуровић, син † Јована земљоделца из Душавовца, Лазар Ристић, син † Петра кондуктера из Битоља, Серафим Поповић, син † Анђелка свештеника из Кичева, Стеван Лалковић, син Светозара трг. из Свилајинца, Душан Ђукић, син Тодора земљоделца из Маричића.

Објава

На основу наређења Г. Министра Војног ФБО бр. 38357 од 12. тек. м. позивају се ниже именовани обвезници, да се пријаве регрутној комисији у Солуну на дан 2. маја тек. год. у 8 час. пре подне у српском конзулату ради упућа у команду службеника, па и ако су прешли године обавезе и то:

Андреја Тодоровић надзор. пруге Крагујевац, Антоније Деспотовић кондуктер поште, Божидар Ранковић возовођа, Глиша Станишић машиновођа, Душан Греговић надзорник машина, Јован Ђорђевић управник поште, Зафир Антић поштањски чиновник, Јован Вулић магационер железнички, Јован Манојловић машиновођа, Јосиф Урбан, железничар, Коста Лазвић железнички чиновник, Коста Барисић скретничар, Милорад Стевовић железничар, Михаило Влајић машиновођа, Милутин Лазвић машиновођа, Милисав Николовић, машиновођа, Милан Вуловић, служатељ поште, Мирко Никодић, кондуктер поште, Миодраг Тодоровић, лојач железнички, Никола Поповић, управник поште, Ненад Јевросимовић, служ. поште, Никола Пејчић, машиновођа, Светодик Лукић, виши чиновник железнички, Павле Миловановић, надзорник пруге, Петар Милојевић, железничар, Петар Маговчевић, шеф станице, Филип Миливојевић, упр. поште.

Изостанак од овог сматраће се као нарочито избегавање војне дужности, и сваки такав обвезник искусиће законске последице.

Из канцеларије српског конзулата у Солуну бр. 72, 29. априла 1916. год.

Никола Николић син Милана Николића из Водице, ср. јасенички округ смедеревски, нека се јави своме брату Милутину Николићу редову хаубичког пука дринске дивизије. 3—10

Милан Николић трг. из Крагујевца позива га фирма код које је раније поручио робу и дар капару.

Роба је приспела овде. 3—3

— Улица —
«КОЛОМБО»
— Бр. 18 —

Српска берберница

БРАЋО СРБИ!

Једина српска берберница у Солуну коју држи Србин и где се српски говори јесте берберница

Ђуре Поповића,

чији је дугогодишњи рад на страни и у месту довољна препорука.

У сокаку
преко —
— пута
— хотел —
«ЕГИПТА»

Моли за посету

ЂУРА ПОПОВИЋ
берберин

4—15

Купујте прави и најбољи
дуван и цигарете

„КАВАЛА“

из фабрике

ПАПА АНАСТАСИЈУ

СОЛУН

19—

МЕЊАЧКА РАДЊА

Баруха Салтиела и С. Скапа

Препоручује се својом солидном радњом, при размани свију врста новчаних вредности по дневном курсу.

СОЛУН, УЛИЦА ВЕНИЗЕЛОС бр 8.

Господо!

Препоручујемо Вам

да пушите

само

БАЛОНИКА

ЦИГАРЕТЕ

КАИРО — АЛЕКСАНДРИЈА — СОЛУН

РУЈА . . . . 20 шт. 1 дин.

ПЕРФЕКЦИОН 24 « 1 «

БОГША . . . 24 « 0·80

СПЕЦИЈАЛ 24 цигарета . . . 0·50

Специјалитети:

МИРОДАТО 24 шт.

ЛЕДИ 24 « са зл. писмом 0·65

« 24 са плута писмом

0·50

Дуван за луле. На продају свугде.

19—30

За српску војску, г.г. официре

и савезнике

Цигарете „СРБИЈА“

најбоље су јер су израђене од најбољег и правог дувана „Кавала“ и удешене према старим српским цигаретама у кутијама од по 24 ком.

по цени: 1·40; 1—; 0·65 и 0·50 дин.

Дуван „Морава“ пакло 25 грама 0·30 дин.

Продавница у пасажу Бен Рубен бр. 25

1 спрат иза хотел „Телеграф“.

21—

Поводом УСКРШЊИХ РАЗНИКА па и даље
као никада до сада:

Најбоља роба, по умереној цени

уверите се и посетите

ТИРИНГ

улица Венизелос бр. 5.

— Елегантно — Солидно — Јевтино —

С тога у Солуну купујте све ваше потребе одела,
обуће итд. код

ТИРИНГА

Ту ће те наћи: најбоље и најмодерније костиме, шешире, обућу, кошуље, чарапе, краватне, мириса итд., за госпође, господу и децу као и нарочите артикле за г.г. официре и војнике. 12—

ФАБРИКА ЦИГАРЕТА

„НЕСТОС“

Највећа на Ориенту — 500 радника.

СПЕЦИЈАЛИТЕТИ:

НЕСТОС БИКИ	Дин. 1—
« ГИУБЕК	« 0·80
« ЈАКИ	« 0·65
« АФРОС	« 0·50

21—

У Солуну је најпризнатија
ФРАНЦУСКА АПОТЕКА

У ЗГРАДИ ФРАНЦУСКЕ БОЛНИЦЕ

— до Отоманске Банке —

Справља све лекове најсавесније и најстрожије по рецептима.

Има на стоваришту све специјалитете и лекове.

Препоручује нарочито

БОГАТ ИЗБОР АРТИКАЛА ЗА ТОАЛЕТУ

и

СВЕ ВРСТЕ ПАСТА ЗА ЗУБЕ

7—10

Пажња српској војсци

У Солуну је једина француска фирма чије је
седиште у Паризу улица Лафајет бр. 126.

ОРОСДИ-БАК

Продаје све врсте конфекционе робе: одело, шешире итд. кухињско посуђе, све врсте намјерница и деликатеса. Велико стовариште најбољих вина и ликера. С тога јој поклоните поверење. Услуга најсолиднија. Цене утврђене и умерене. Прима српски новац по дневном курсу.

ЦЕНТРАЛА улица Краља Ираклија

ФИЛИЈАЛИ: улица Венизелос бр. 4 и 8, где се говори и српски.

21—